

Fredericia historie og De Slesvigske Krige

Fredericia blev grundlagt som en fæstning i 1650 af Frederik den 3. Han ønskede, at der skulle være et stærkt forsvar på Jyllands østkyst, så man kunne forhindre fjender i at rykke op i Jylland eller krydse Lillebælt over til Fyn. Fredericia var planlagt helt fra grunden, og der var i forvejen kun sump og vildnis, der hvor byen kom til at ligge.

Rundt om byen blev der bygget en vold på 1,8 km med en voldgrav foran. Ud mod Lillebælt byggede man 2 lavere volde på hver 1,4 km. De hed Østervold og Søndervold. Volden bestod af en række trekantede bastioner, der gjorde, at man kunne skyde på fjenden fra tre sider. Alle bastionerne fik navne, som dog senere er blevet ændret.

Inde i byen var gaderne helt lige og vinkelrette på hinanden. På den måde var det lettere at rykke tropper rundt.

Man planlagde, at der skulle bygges tre indgange til byen: Prinsens Port, Kongens Port og Dronningens Port. Den sidste blev dog aldrig til noget, for da volden var næsten færdig i 1657 kom svenskerne og ødelagde byen. Da man skulle bygge den op igen, manglede man penge og var derfor nødt til at lave en del om på de oprindelige planer.

I 1848-51 og 1864 var Danmark i krig mod slesvig-holstenerne. Disse krige kaldes *De Slesvigske Krige*. Slesvig og Holsten var hertugdømmer, hvor den danske konge var hertug, men de var ikke en del af det danske kongerige. De gjorde oprør mod Danmark, da de gerne ville være selvstændige stater, der kunne bestemme selv.

Da krigen begyndte, var volden i meget dårlig stand. Derfor blev oberst Niels Christian Lunding udnævnt til kommandant over byen og fik til opgave at gøre volden klar til krig. Lunding var en meget skrap officer, der var både frygtet og respekteret af sine mænd, men han fik løst opgaven.

I 1849 var Fredericia belejret af slesvig-holstenerne, der bombarderede byen. Derfor besluttede man at gøre udfald fra fæstningen, så man kunne jage fjenderne på flugt. Udfaldet skulle ske om natten mellem den 5. og 6. juli og blev bl.a. planlagt af general Bülow og general Rye. General Rye var meget populær blandt soldaterne, blandt andet fordi han ønskede, at de skulle kunne tænke selv og ikke kun gøre noget, når de fik ordre om det.

Planen lykkedes, og efter et meget blodigt slag blev fjenden drevet på flugt. Over 2.000 soldater blev såret og godt 700 blev dræbt – bl.a. general Rye. Alle de faldne danskere blev begravet i Krigergraven ved Trinitatis Kirke.

9 år efter slaget blev Landsoldaten rejst til minde om slaget, og både Lunding, Rye og Bülow fik deres egne mindesmærker. Ryes og Bülows står på store pladser inde i byen (Ryes Plads og Bülows Plads), mens Lundings monument står på Danmarks Bastion lige i nærheden af Kongens Port. Man fejrer stadig sejren ved en stor byfest 6. juli hvert år.

Efter et stort nederlag ved Dybbøl under krigen i 1864 besluttede krigsministeren, at man skulle opgive at forsvare Fredericia. Byens 8.000 soldater blev derefter sejlet til Fyn i løbet af 2 dage. Østrigske soldater besatte derefter Fredericia.

Danmark tabte krigen og måtte derefter opgive Slesvig og Holsten. Den nordlige del af Slesvig blev senere en del af Danmark – det, vi i dag kalder Sønderjylland.

Østrigske soldater i Kastellet i 1864.